

περὶ ζώων μορίων, τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἰπποκράτους, — De judiciis, καὶ ἄλλα, ἐξ ὧν τινὰ ἐξεδόθησαν ἐν Παταβίῳ (1).

Ἐκ τῆς πρὸς Ἐσχέλιον ἀνωτέρω ἐπιστολῆς τοῦ Μαργουνίου μανθάνομεν, ὅτι καὶ ὑπόμνημα εἰς τὰ τοῦ Θεοφράστου ἔγραψεν ὁ Δανιήλ.

Σωζόμενοι.

Α'. Ἰωάννης Σωζόμενος Κύπριος. Ἐπὶ κεφαλῆς τεσσάρων χιλιάδων ὑπερασπίσθη τὴν Λευκοσίαν κατὰ τῶν Τούρκων· ἱστορεῖται δὲ περὶ αὐτοῦ πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι ἄγων ἱππικὰ τινὰ, καὶ πεζὰ τάγματα καὶ βλέπων τὴν πόλιν πανταχόθεν στενοχωρουμένην, ἐπενόησεν ἀνθρωποκτόνον μηχανήματα, ὑπολαβὼν τοῦτο θεμιτὸν ὡς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος γενόμενον· ἔρριψε λοιπὸν εἰς τὰ φρέατα, ἐξ ὧν οἱ Τούρκοι ὑδρεύοντο σάκκους τινὰς φαρμακώδους μίγματος· ἀλλὰ τὸ σόφισμα ἐματαιώθη, διότι οἱ ἐχθροὶ ἐγκαίρως εἰδοποιηθέντες ὠρυξαν νέα φρέατα. Κυριευθείσης δὲ καὶ λεηλατηθείσης τῆς Λευκοσίας, τῶν σωθέντων ἀπὸ τῆς ἀπανθρώπου σφαγῆς ἦτο καὶ ὁ Ἰωάννης. Ὁ Μουσταφὰς Πασάς, ὅστις εἶχε τὸ πᾶν κράτος τῆς ἀποστολῆς ἐκείνης, συλλαβὼν ἀπήγαγεν αὐτὸν αἰχμάλωτον εἰς Ἀμμόχωστον· καὶ ἐπειδὴ ὁ σατράπης οὗτος δὲν ἤθελε νὰ περιπλεχθῆ εἰς νέους κινδύνους δυναμένους ἴσως ν' ἀμαυρώσωσι τὴν δόξαν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἤδη ἀποκτήσει πορθήτας τὴν Λευκοσίαν, καὶ προτιμῶν τὴν διὰ συνθηκῶν μᾶλλον ἢ τὴν διὰ πολέμου κυρίευσιν τῆς πόλεως, ἔπεμψεν ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἰωάννην, ὡς ἄνδρα ἔχοντα ἱκανὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοὺς πολιορκουμένους, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἐζήτηι δῆθεν χρήματα πρὸς ἰδίαν ἑαυτοῦ ἀπολύτρωσιν.

Τοιουτρόπως ἀναλαβὼν τότε ἢ ἔπειτα τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ, ἐνῶ ἡ Κύπρος ἦτο ἤδη ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Σελίμ, εὔρε καὶ περίθαλψιν εἰς τὴν τῶν Ἐνετῶν πολιτείαν. Ἐκεῖ δὲ τὰ πράγματα ὄσων ἐγένετο αὐτόπτης ἢ αὐτήκοος καὶ ὅσα προσέτι ἔπαθεν ἰδίως συνέγραψεν, ὡς αὐτὸς ὁμολογεῖ, εἰς γλῶσσαν ὄλως ἀνεξέργαστον, καὶ τὸ βιβλίον αὐτοῦ μεταποιηθὲν ἐπὶ τὸ βέλτιον ὑπὸ Φραγκίσκου τοῦ Ἀλταμίρου, ἐτυπώθη ἐν Βονωνίᾳ τῷ 1576 εἰς 4^{ον} μετ' ἐπιγραφῆς—*Narratione della guerra di Nicosia fatta nel regno di Cipro da' Turchi l'anno 1570.*

Ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ θρηνεῖ ὁ Ἰωάννης τὸν θάνατον ἀνηλίκου αὐτοῦ θηγατρὸς γενομένης ὑποχειρίου τῶν πολεμίων, καὶ ἄλλης πρε-

(1) Papadopoli, *Histor. Gymnasii Patavini*, σελ. 324—5.